

Divendres 5 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 7,31-37): En aquell temps, Jesús se'n va anar del territori de Tir i, passant pel de Sidó, arribà al llac de Galilea, després de travessar el territori de la Decàpolis. Llavors li porten un sord, que amb prou feines podia parlar, i li demanaven que li imposés la mà. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li ficà els dits a les orelles, va escopir i li tocà la llengua amb la saliva. Després va alçar els ulls al cel, sospirà i li digué: «Efatà!» -que vol dir: "Obre't!".

A l'instant se li van obrir les orelles, la llengua se li destravà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho pregonaven. Estaven completament admirats i deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin».

«Tot ho ha fet bé»

Mn. Joan MARQUÉS i Suriñach
(Vilamarí, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens presenta un miracle de Jesús: va tornar l'oïda i va destravar la llengua a un sord. La gent va quedar admirada i deia: «Tot ho ha fet bé» (Mc 7,37).

Aquesta és la biografia de Jesús feta per als seus contemporanis. Una biografia curta i completa. ¿Qui és Jesús? És aquell que tot ho ha fet bé. En el doble sentit de la paraula: en el què i en el com, en la substància i en la manera. És aquell que només ha fet obres bones, i el que ha realitzat les obres bones bé, d'una manera perfecta, acabada. Jesús és una persona que tot ho fa bé, perquè només fa accions bones, i allò que fa, ho deixa ben acabat. No lliura res a mitges; i no espera a acabar-ho després.

—Procura també tu deixar-ho tot ben enllestit ara: l'oració; el tracte amb els

familiars i les altres persones; el treball; l'apostolat; la diligència per formar-te espiritualment i professional; etc. Sigues exigent amb tu mateix, i sigues també exigent, suaument, amb els qui depenen de tu. No toleris barroeries. No agraden a Déu i molesten el proïsme. No prenguis aquesta actitud simplement per quedar bé, ni perquè aquest procediment és el més rendible, fins i tot humanament; sinó perquè a Déu no li agraden les obres dolentes ni les obres “bones” mal fetes. La Sagrada Escriptura afirma: «Les obres de Déu són perfectes» (Dt 32,4). I el Senyor, a través de Moisès, manifesta al Poble d'Israel: «Tot el que tingui una tara, no ho oferiu, perquè no us seria acceptat» (Lv 22,20). Demana l'ajut maternal de la Verge Maria. Ella, com Jesús, també va fer-ho tot bé.

Sant Josepmaria ens ofereix el secret per reeixir: «Fes el que cal i estigues pel que fas». ¿És aquesta la teva manera d'actuar?

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Tard et vaig estimar, bellesa tan antiga i tan nova, tard et vaig estimar! I vet aquí que eres tu dins de mi, i jo era fora de mi mateix. Vas clamar i vas donar veus, i vas trencar la meua sordesa; fulgurares i resplendires, i foragitares la meua ceguesa; vas exhalar fragància, la vaig respirar i sospiro per tu» (Sant Agustí)

•

«Existeix una obcecació interior, que concerneix el nucli profund de la persona, al que la Bíblia anomena el 'cor'. Això és el que Jesús va venir a 'obrir', alliberar-nos, per fer-nos capaços de viure en plenitud la relació amb Déu i amb els altres» (Benet XVI)

•

«(...) En la seva predicació, el Senyor Jesús utilitza sovint els signes de la creació per fer conèixer els misteris del Regne de Déu. Realitza les seves guaricions o subratlla la seva predicació amb signes materials o gestos simbòlics. Dóna un sentit nou als fets i als signes de l'Antiga Aliança, sobretot a l'Èxode i a la pasqua, perquè és Ell mateix el sentit de tots aquests signes» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.151)